

ROMANIA

TRIBUNALUL XXXX

Operator xxx/xx

SECTIA COMERCIALA SI DE

CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR. xxx/xx/2006

SENTINTA CIVILA NR.

Sedinta publica din. 2007

Presedinte: Xxxxx

Grefier: Xxxxx

S-a luat in examinare actiunea in contencios fiscal formulata de reclamanta SC XXX SRL Xxxx impotriva paratelor Directia Generala a Finantelor Publice Xxxx – Serviciul Solutionare Contestatii si DGFP Xxx – Activitatea de Inspectie Fiscala Xxx pentru anulare acte administrative.

La apelul nominal se prezinta reprezentantul reclamantei, consilier juridic, Xxxxx fiind lipsa reprezentantii reclamantei.

Procedura de citare este legal indeplinita.

Actiunea este timbrata cu xxx lei prin chitanta nr. xxxx din 25.08.2005 taxa judiciara de timbru si xxx timbru judiciar, iar actiunea conexa cu xxx lei taxa juridica de timbru prin chitanta nr. xxx din 29.09.2005 si xxx lei timbru judiciar.

S-a facut referatul cauzei dupa care, se constata ca prin serviciul registratura al instantei, la data de 30 aprilie 2007, reprezentantii reclamantei, avocatii xxxxx si xxxx au depus cereri de reexaminare si de la plata amenzii judiciare aplicate prin incheierea de sedinta din 18 aprilie 2007 si copia actului aditional nr. xxx la contractul de asistenta juridica nr. xxx/07.09.2005 incheiat cu reprezentantii, iar reclamanta a depus note de sedinta prin administratorul sau.

Instanta pune in discutie cererile de reexaminare ale reprezentantilor reclamantei.

Reprezentantul paratelor lasa la aprecierea instantei modul de solutionare a cererilor de reexaminare.

Constatand ca nu sunt formulate alte cereri instanta declara terminata faza probatorie si acorda cuvantul in fond.

Reprezentanta paratelor solicita respingerea actiunii formulata de reclamanta si mentinerea in totalitate a Deciziei nr. xxx/12.08.2005, a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare nr. xxx/07.06.2005, a Raportului de inspectie fiscala incheiat la 06.06.2005 precum si a Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. xxx/07.06.2005, ca fiind legale și temeinice emisă de DGFP Xxx, depunând și concluzii scrise.

Tribunalul

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la data de 25 august 2005, reclamanta SC xxxx SRL a chemat în judecată pe pârâtele DGFP xxx - Serviciul de Soluționare Contestații precum și Activitatea de Inspecție Fiscală xxx și a solicitat anularea Deciziei nr. xxx/12.08.2005, pentru soluționarea contestațiilor petentei formulate împotriva Deciziei de impunere nr. xxx și a Dispoziției privind măsurile nr. xxx, ambele din 07.06.2005 precum și a Raportului de inspecție fiscală încheiat la 6 iunie 2005.

De asemenea, a solicitat exonerarea sa de plata obligației de plată a sumei de xxxx lei, reprezentând xxx lei TVA suplimentară și xxxx lei obligații accesorii, majorări, dobânzi și penalități de întârziere.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că suma de xxx lei reprezentând TVA suplimentară ca urmare a transporturilor de mărfuri din import nu este datorată, activitatea economică de transport internațional fiind scutită de plata TVA.

De asemenea, reclamanta nu datorează TVA suplimentară în quantum de xxx lei întrucât a fost calculată de pârâtă pentru activitatea sa de transport de mărfuri în sistem lohn, ori pentru operațiunile de perfecționare activă de mărfuri operează scutirea prevăzută de art. 12 lit.a din Legea nr. 345/2002.

Nedatorându-se sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară, nici plățile accesorii acesteia, compuse din majorări, dobânzi și penalități pentru plata cu întârziere, nu sunt datorate.

Prin întâmpinare (f 28), pârâta a solicitat respingerea acțiunii în contencios fiscal în temeiul excepțiilor de inadmisibilitate și de lipsă a plângerii prealabile față de dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx din 7 iunie 2005. Astfel, pârâta consideră că Raportul de inspecție fiscală încheiat de Activitatea de Control Fiscal xxx la 6 iunie 2005, nu este un act fiscal producător de efecte juridice și că numai decizia de impunere, care este titlu de creanță și care a fost atacată de petentă are calitatea de act administrativ unilateral, supus procedurii de contestare în instanță

Referitor la excepția lipsei plângerii prealabile, pârâta a susținut că dispoziția menționată nu a fost contestată de petentă prin contestația înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - D.G.F.P: Xxx sub nr. xxx din 7 mai 2005, când s-a înregistrat contestația cu privire la Raportul de inspecție fiscală și la Decizia de impunere, și că organul căreia s-a adresat reclamanta nu are competența soluționării plângerii împotriva Dispoziției nr. xxx/2005.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2006 (f 123-124) instanța a respins cele două excepții ca neîntemeiate astfel că se vor reitera în considerentele sentinței cele menționate.

Excepția privind inadmisibilitatea contestației Raportului de inspecție fiscală este neîntemeiată deoarece Raportul de inspecție fiscală din 6 iunie 2005 este actul administrativ fiscal care stă la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxx din 7 iunie 2005 și are efectul juridic de a stabili quantumul plăților cu titlu de creanțe bugetare pe care le datorează reclamanta, astfel că decizia de impunere este un efect al obligativității valorificării Raportului de inspecție fiscală, și acest act este contestat de reclamantă în condițiile art. 175 al. 1 C. pr. fiscală.

De altfel, art. 18 al. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se referă la soluționarea de către instanță, în afară de cererile referitoare la actele administrative propriu-zise, și la cererile având ca obiect legalitatea actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării. În acest context am demonstrat deja că Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii deciziei de impunere, cât și a Dispoziției privind măsurile fiscale nr. xxx/2005.

Cea de a doua excepție, este nefondată întrucât prin însăși decizia dată asupra contestației de către pârâtă nr. xxx/2005 se valorifică în mod contradictoriu contestația reclamantei cu privire

la dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, declinându-se competența de soluționare a acesteia în favoarea Activității de Control Fiscal Xxx, dar și respingând-o în același timp.

În consecință, prin această decizie asupra contestației pârâta recunoaște implicit că procedura prealabilă sesizării instanței a fost urmată de către reclamantă în condițiile art. 175 C. pr. fiscală, cu privire la toate actele contestate în instanță.

Sub aspectul fondului, pârâta a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, întrucât transporturile de mărfuri importate sunt scutite de plata taxei pe valoarea adăugată numai în condițiile în care se respectă de către transportator dispozițiile art. 30 alin. 1 lit. a din H.G. nr. 598/2002 privind normele de aplicare a legii privind TVA-ul și care prevăd că pentru obținerea scutirii transportatorul auto este obligat să prezinte următoarele documente: contractul încheiat cu beneficiarul importator sau exportator, după caz, documentul de transport internațional sau copie a acestuia și copie a declarației vamale de import.

Pentru perioada de activitate controlată, respectiv 1 iunie 2002 - 31 decembrie 2003, pârâta nu a prezentat această documentație, astfel că datorează TVA suplimentar în cuantum de xxx lei

De asemenea, transportul mărfurilor efectuat de reclamantă în regim de perfecționare activă nu este o activitate scutită de plata TVA, neexistând o dispoziție legală expresă în acest sens și pentru aceeași perioadă supusă controlului, reclamanta datorează TVA suplimentară în cuantum de xxx lei.

Obligațiile accesorii plății TVA, sunt datorate pentru necalcularea și plata în termen a obligației principale.

Pentru soluționarea cauzei părțile au depus raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere, dispoziția privind măsurile dispuse de organul de control, cât și decizia dată asupra contestației, aceasta din urmă reținând justetea constatărilor organelor fiscale și respingând demersul administrativ al reclamantei.

Și contestația reclamantei împotriva dispoziției privind măsurile organelor de control nr. xxx/2005, a fost respinsă de activitatea de Control Fiscal prin Decizia de soluționare nr. xx din 14 septembrie 2005 (f 106).

Instanța a dispus efectuarea unei expertize contabile care a stabilit că taxa pe valoarea adăugată suplimentară în cuantum de xxx lei aferentă transporturilor de mărfuri importate efectuate de reclamantă în perioada- 01 iunie 2002 - 31 decembrie 2003, este datorată în mod legal (f 76), întrucât pentru transporturile evidențiate de expertiză în tabelul de la f 73 - 76, reclamanta nu a putut prezenta toate documentele prevăzute de HG nr. 598/2002 și anume, contractul încheiat cu unitatea importatoare sau, după caz, cu casa de expediții, ori cu furnizorul din străinătate sau comenzile acestora, documentul de transport internațional sau, o copie a acestuia pentru casele de expediție și copie după declarația vamală de import.

În aceeași perioadă, reclamanta a efectuat -servicii de transport mărfuri prelucrate în sistem lohn, pentru diferiți clienți, activitate care este scutită de taxa pe valoarea adăugată prin dispozițiile art. 12 al. 1 lit. a din Legea nr. 345/2002 raportat la dispozițiile art. 112 lit. a-c din Codul vamal.

Astfel, prelucrarea în România a materiei prime sau a unor mărfuri puse la dispoziție de un partener străin cărui i se livrează produsul finit obținut, este o operațiune economică vizată de dispozițiile legale menționate și considerată regim de perfecționare activă, operațiune expres scutită de la plata TVA .

Aceleași dispoziții legale amintite prevăd că se scutesc de la TVA și prestările de servicii direct legate de operațiunile cuprinse în art. 12 lit.a - f din Legea nr. 345/2002, transportul mărfurilor fiind operațiune inclusă între acestea.

În consecință, reclamanta nu datorează taxa pe valoarea adăugată suplimentară în cuantum de xxx lei.

Corespunzător acestor două concluzii expertiza a diminuat și majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere, la care a fost obligată reclamanta, conchizând că obligațiile totale pe care trebuie să le onoreze sunt în sumă de xxx lei (f 87-88).

Ambele părți au formulat obiecțiuni la expertiza contabilă, însă prin răspunsul expertei, acestea au fost găsite nejustificate, concluziile raportului de expertiză fiind menținute în întregime.

Având în vedere dispozițiile art. 129 al.5 C.pr.civ. instanța a obligat-o pe reclamantă să procure documentația care să o îndreptățească la scutirea taxei pe valoarea adăugată menționată mai sus.

Astfel, reclamanta a depus începând cu pagina 129-531, declarații vamale de import, contracte de transport internațional de mărfuri încheiate sub condiția CNR, pe care experta le-a evaluat printr-un supliment la raportul inițial de expertiză, finalizat la 6 octombrie 2006 (f 585-601).

Actele depuse de reclamantă, au justificat că aceasta a efectuat transportul în perioada supusă controlului, pentru care i s-a putut aplica facilitatea scutirii de TVA, numai parțial, rămânând transporturi efectuate de reclamantă în perioada 1 iunie 2002 - 31 decembrie 2003 pentru care nu s-a prezentat documentație suficientă, în vederea scutirii de la plata TVA și pentru care expertiza contabilă a calculat obligația suplimentară în sumă de xxx lei (f 591). La această obligație restantă, expertiza contabilă a calculat majorări de întârziere și dobânzi în cuantum de xxx lei și penalități de întârziere în cuantum de xxx lei.

Între obligațiile de plată ale reclamantei mai sunt și majorările de întârziere și dobânzile pentru TVA evidențiate de reclamantă, dar neplătite la scadență, în cuantum de xxx lei precum și penalități de întârziere de xxx lei (f 601 dosar).

Concluziile suplimentului raportului de expertiză nu au fost contestate de către părți astfel că văzând justețea acestora cât și temeiurile legale care le fundamentează și care au fost menționate mai sus, sunt însușite de instanță, făcând parte din considerentele prezentei hotărâri.

După finalizarea verificărilor prin expertiza contabilă, reclamanta a invocat excepția de nelegalitate a art. 30 al.1 lit.a din HG nr. 598/2003, excepție care a fost soluționată de Curtea de Apel xxxx, Secția Comercială și de Contencios Administrativ prin Sentința nr. xxx/23.01.2007 pronunțată în dosarul nr. xxx/2006, în sensul respingerii sale.

În acest context, văzând că dispoziția legală menționată condiționează pe reclamantă să beneficieze de facilitatea scutirii de plata TVA, numai cu obligația depunerii cumulative a documentelor menționate și că reclamanta nu a îndeplinit această obligație decât parțial, va admite doar în parte contestația acesteia și va reține obligația-de plată a reclamantei- conform sumelor redată mai jos.

Prin notele de ședință depuse la 30 aprilie 2007 (f 626), reclamanta solicită exonerarea de plata sumei de xxx lei noi, reținându-se obligația sa de plată pentru xxx lei noi.

Reclamanta nu a solicitat plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive
în numele legii
Hotărâște,

Respinge excepțiile invocate de pârâta D.G.F.P. Xxx, Serviciul Soluționare Contestații și Activitatea de Inspecție Fiscală a Județului Xxx cu sediul în Xxx, B-dul xxx, nr. xx. jud.Xxx.

Admite în parte, acțiunea în contencios fiscal formulată de reclamanta SC xxx SRL cu sediul în Xxx, Calea xxx, nr. xxx, jud. Xxx și anulează, în parte, Decizia privind soluționarea contestației nr. xxx/12.08.2005, Decizia de impunere nr. xxx/07.0.6.2005, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. xxx/07.06.2005 și Raportul de inspecție fiscală încheiat la 06.06.2005, menținând obligația reclamantei de plată a sumei de xxxx lei vechi, cu titlu de TVA suplimentară (în cuantum de xxx lei vechi) majorări de întârziere și dobânzi pentru TVA suplimentară (în cuantum de xxx lei vechi), majorări de întârziere și dobânzi pentru TVA. din evidență (în sumă de xxx lei vechi), penalități de întârziere pentru TVA suplimentară (în sumă de xxx lei vechi) și din evidență (în sumă de xxx lei vechi), stabilite prin actele mai sus contestate.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 02 mai 2007.

Președinte

Grefier

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX